

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Vniversis Episcopis per Angliam constitutis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

habere nequiverint, per alium secundum formam Ecclesie satisfactione premissa oporteat ligatum absolvi. Ad hæc, omnes libertates & immunitates, dignitates quoque, ac rationabiles & approbatas consuetudines Ecclesie tue, nec non & exemptiones secularium exactionum à Regibus seu Principibus aut aliis fidelibus rationabiliter tibi & Ecclesie tue ac Clericis ejus indultas auctoritate apostolica confirmamus & presentis scripti privilegio communimus. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat Atheniensem Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura. Salvis semper in omnibus apostolicæ sedis auctoritate, reverentia, & mandato. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularive persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, secundò tertiove commonita nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui careat dignitate, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à sacratissimo corpore ac sanguine Dei & Domini redemptoris nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi, quatinus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen. Datum Laterani per manuum Iohannis sanctæ Mariæ in Cosmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij Idibus Februarij, Indictione xi. incarnationis dominicæ anno MCCVII. pontificatus verò Domini Innocentij Papæ III. anno undecimo.

PARISIENSIS EPISCOPO.

Epist. 217.
De Clerico
falsario.
Cap. Novimus.
De verbor. signi-
ficat.
* Cap. Ad falsarios. De falsariis.

Novimus expedire ut verbum illud quod & in antiquis canonibus & in nostro quoque * decreto contra falsarios edito continetur, ut videlicet Clericus per judicem ecclesiasticum degradatus seculari tradatur curiæ puniendus, apertius exponamus; cum & quidam predecessorum nostrorum super hoc consulti diversa responderint, & quorundam sit opinio à pluribus approbata, ut Clericus qui propter hoc vel aliud grave flagitium non solum dampnabile sed damnosum fue-

rit degradatus, tamquam exutus privilegio clericali, seculari, foro per consequentiam applicetur, cum ab ecclesiastico fuerit foro projectus, cujus utique degradatio celebranda est seculari potestate presente, ac prænuntiandum est ei, cum fuerit celebranda, ut in suum forum accipiat degradatum, & sic intelligitur tradi Curie seculari, pro quo tamen Ecclesia debet efficaciter intercedere ut citra mortis periculum citra eum sententiam moderetur. Pro illo verò falsario scelerato, quem ad mandatum nostrum capi fecimus, hoc tibi duximus consulendum; ut in perpetuum carcerem ad agendam poenitentiam ipsum includas, pane doloris & aqua angustie sustentandum, ut commissa desinat & stenda ulterius non committat. Datum Laterani xi. Kal. Martij, pontificatus nostri anno undecimo.

AVRIENSI EPISCOPO.

Postulasti per sedem apostolicam edoceri ut cum rectores parrochialium Ecclesiarum quandoque quosdam presentent ad suarum Ecclesiarum titulos ordinandos, utrum electio talium ad ipsos rectores pertineat vel etiam ad patronos, & si in iis patronorum non est requirendus assensus, utrum jus illis salvum remaneat eligendi, ut cum ipsas Ecclesias vacare contigerit, intulati hujusmodi non sint aliis præferendi. Ad quod fraternitati tue breviter respondemus, quod per intultationem hujusmodi nullum patronis præjudicium generatur quin possint alios ad ipsas Ecclesias, cum vacaverint, presentare, nisi de patronorum processerit assensu. Datum Laterani 11. Idus Februarij, pontificatus nostri anno undecimo.

VNIVERSIS EPISCOPIS
per Angliam constitutis.

Cum Cisterciensis ordinis monasteria per Angliam constituta interdictum ecclesiasticum pro negotio Cantuariensis Ecclesie auctoritate nostra generaliter promulgatum incepissent arcte servare, postmodum quædam eorum, sicut accepimus, appellationis prætextu quam occasione privilegiorum suorum interposuisse dicuntur, ipsum non solum quoad eorundem privilegiorum indulta temerè violarunt, verum etiam in campanis sonantibus ac boantibus cantilenis, apertis januis, & ad communionem aliis invitatis, solemniter præsumperunt solito celebrare. Licet igitur tantam præsumptionis auda-

Epist. 218.
De iure patro-
natus.
Cap. Postulasti.
De iure patron.

Epist. 219.
Commissio ad
venis eos qui
non servavit
interdictum.
Vide Math.
Paris ad an.
1109. et 1110.
epist. 101. 110.

ciam de viris religiosis credere vix possumus, quia tamen, si verum est quod asseritur, non sine gravi iactura libertatis ecclesiasticae debilitari posset per illud nervus canonicae disciplinae, universitati vestrae per apostolica scripta mandamus & districte precipimus quatenus super hoc inquiratis diligentissime veritatem, & Abbates sive Priores monasteriorum illorum quae taliter inveneritis celebrasse suspensos ad praesentiam nostram ad satisfaciendum de tanto contemptu sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo per censuram ecclesiasticam accedere compellatis, monasteria ipsa simili censura cogentes ut secundum mandatum venerabilium fratrum nostrorum Londoniensis Episcopi & coexecutorum suorum inviolabiliter praelibatum interdictum observent, non obstante quolibet privilegio, cum nec possit mandato apostolicae auctoritatis obstare, qua semper salva hujusmodi privilegia conceduntur. Quod si non omnes &c. singuli vestrum ea nihilominus exequantur &c. Datum Laterani 1 x. Kalend. Martij, pontificatus nostri anno undecimo.

ABBATI CISTERCIENSI,
apostolica sedis Legato.

Grave gerimus & indignum quod cum monasteria tui ordinis per Angliam constituta interdictum ecclesiasticum &c. ut in alia usque canonica disciplina, venerabilibus fratribus nostris Episcopis per Angliam constitutis districte dedimus in praecipis ut super hoc inquirant diligentissime veritatem, & Abbates sive Priores monasteriorum illorum, quae taliter invenerint celebrasse, suspensos &c. usque per censuram ecclesiasticam venire compellant, monasteria ipsa simili censura cogentes ut secundum mandatum venerabilium fratrum nostrorum Londoniensis Episcopi & coexecutorum suorum &c. ut in alia usque conceduntur. Quia vero tanto reputamus indignius hoc a Cisterciensi ordine sustinere quanto minus apostolica sedes & nos meruimus apud illum ut pro gratia nobis injuriam & contemptum rependeret pro honore, propter quod, nisi rationabilem animi nostri motum ille zelus ferventissimae caritatis quem circa te aliosque religiosos ejusdem ordinis gerimus temperaret, hujusmodi temeritatis actores graviori curavissimus animadversione punire, discretionem tuam monemus attentius & hortamur, per apo-

stolica tibi scripta mandantes quatinus super eo dolens & moerens quod ex tuo videtur hortatu tantus provenisse contemptus, quandoquidem, sicut ipse nobis per tuas dudum litteras intimasti, & nos per nostras super hoc familiari ratiocinatione iurgavimus, appellandi causas & audaciam celebrandi consultus consulentibus suggestisti, eum de mandato quod superius est expressum accipias intellectum ut sic alios tui ordinis a simili culpa praeserves ne poenam similem seu forsitan graviorem illa quae nunc istis infligitur ad ipsos contingat extendi, quia profecto si secus, quod non credimus, attentares, caput & membra, juxta quod hoc vel illa peccassent, castigatione debita puniremus. Datum Laterani 1 x. Kal. Martij, pontificatus nostri anno undecimo.

MELDENSI ELECTO, ET
Abbati sanctae Genovefae, & Guillelmo
Archidiacono Parisiensi.

Dilectus filius magister Herbertus Viridunensis Canonicus in nostra protulit praesentia constitutus quod necaro dudum in armis Episcopo Viridunensi, Decanus & Capitulum Viridunensis Ecclesiae foraneorum & quorundam residentium quoque fratrum, qui studiorum vel aliis necessariis causis aberant, captantes, ut videbatur, absentiam, octavum diem sepulturae Pontificis interempti ad eligendum sibi pastorem praeproperè statuerunt, in quo videlicet die idem magister casu non vocatus interfuit, eoque cum aliis ingressu Capitulum, Decanus primo verbo ad electionem spectante dixit se ac alios in Primicerium consensisse, continuoque in aure Archidiaconi secreto susurrans sermonem iteravit consimilem, quibusdam subjungendo dicentibus id quod ille dixerat verum esse. Cumque protinus Primicerium ipsum pro persolvendis debitis praedecessoris sui rogare coepissent, magister memoratus admirans si adeo processum fuisset ab eis, inquit Decano non esse ita praecipitanter sed cum diligenti deliberatione ante nominationem super electione tractandum, Cancellario respondente quod de ipso jam antea pertractarant. Ad haec igitur ipse magister facti novitate per motus surrexit, & accedens propius auctoritate cepit apostolica prohibere ne quid contra canonicam formam fieret, appellare intendens & appellationis causas nihilominus assignare. Plurimi autem audito quod auctoritatem apostolicam no-

Vide supra
cap. 14. 214.
in infra lib. 11.
cap. 9.

cap. 17.
f. 200.
Postulati.
per 100.

Vide supra
De eadem re.
Vide supra.

L. 117.
in fine 21.
et qui
erant
liberum.
et
ad 21.
et supra
02. 216

Epist. 261.
De electione
Episcopi Viridunensis.